

en meget sammenhængende miljø- og energipolitik i Danmark i de sidste mange, mange år, og derfor synes jeg, det må være kedeligt for hr. Per Stig Møller at læse den dagsorden, som hans partifæller nu er medforslagsstillere til. Jeg er helt sikker på, at hr. Per Stig Møller vil vende sig i sin hængekoje.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Når fru Elisabeth Arnold gerne vil have ført sandhedsbevis for, at den danske CO₂-afgift er konkurrenceforvridende, kan det enten skyldes, at fru Elisabeth Arnold forsøger på den måde at slippe uden om at skulle tage stilling til noget ubehageligt, og så er det retorisk smart at stille det spørgsmål, eller også er det, fordi fru Elisabeth Arnold er totalt argumentresistent, og at de informationer, Folketingets medlemmer konstant får – henvendelser fra brancheorganisationer, fra små og store erhvervsvirksomheder – bare går fuldstændig forbi den radikale ordfører. Man har besluttet sig for, hvad man mener, og uanset hvilke argumenter der kommer, lytter man ikke til dem. Det er det, det vil sige at være argumentresistent.

I vores tilfælde betragter vi de henvendelser, der når frem til Folketinget, som bare de øverste 3-4 iskrystaller af et kæmpe isbjerg, for der findes tusinder af virksomheder, hvor de, der har den daglige ledelse, har nok at gøre med at sørge for at få momsafregningerne ind til skatteministeren. De har nok at sørge for med at få lavet skemaer, der skal udfyldes til Danmarks Statistik under strafansvar, osv. De orker ikke også at sætte sig ned og skrive et brev til Folketinget. Men de er der, og det er oftest dem, der er hårdest plaget.

Det er ikke alle, der har råd til at indrykke helsidesannoncer i landets aviser med opfordring til, at landets befolkning skriver til folketingsmedlemmerne og brokker sig, men der er symptomer på, at der bliver råbt om hjælp i dansk erhvervsliv. Det er ikke bare nu; det har der været gjort, lige siden CO₂-afgiften blev indført.

Derfor: Hvis fru Elisabeth Arnold ikke er opmærksom på det her, kan det kun skyldes to ting: Enten politisk drilleri over for forespørgerne eller også, at man ikke lytter til de meldinger, der kommer udefra. Meldingerne er mangfoldige, og de er grundigt dokumenteret.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg føler også, at fru Elisabeth Arnold taler uden om problematikken. Jeg mener, at jeg erindrer noget meget klart i forbindelse med det beslutningsforslag, der førte til CO₂-afgiftens indførelse i 1991-92. Jeg tror ikke, det var én gang, jeg tror, det var flere gange, at den daværende energipolitiske ordfører, hr. Jens Bilgrav-Nielsen, her fra talerstolen slog fast atter og atter: Det her er for at vise det gode eksempel; vi er sikre på, at nu kommer de andre lande med, og så har vi været foran, og så er den problematik på plads. Det ved vi godt alle sammen ikke kan lade sig gøre.

Så er konsekvensen vel, at når det ikke kan lade sig gøre, så afskaffer man den og tænker på nogle andre instrumenter, som vi har diskuteret hele eftermiddagen. Det vil jeg ikke begynde at tage op igen.

Man kan sige, at der er ét sted, der er skabt noget merarbejde vedrørende den nuværende CO₂-afgift, og det er rent administrationsmæssigt. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold har set de opgørelser, der bliver sendt ud til firmaer, opgørelser, der skal udfyldes og sendes tilbage og bliver påklaget, og jeg ved ikke hvad. De kører frem og tilbage i systemet. Der er i hvert fald blevet ikke så lidt administration på denne ordning, og det er da også klart, at det bliver der selvfølgelig også på de ordninger, hvor man nu bruger cirka halvdelen af provenuet til at føre afgifterne tilbage.

Vi ved alle sammen, at CO₂-afgiften i sin tid var et planøkonomisk instrument til at hente nogle penge ind for at hjælpe nogle projekter af forskellig karakter, som man dengang ville have skippet, i gang.

Så det er ikke så underligt, at vi i dag ønsker den afskaffet. Forudsætningerne for, at den er der, er væk.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er en enkelt bemærkning til hr. Hansen-Nord om spørgsmålet om det internationale arbejde, først og fremmest i EU omkring energibeskatningen og CO₂-beskatningen.

Regeringen har, som hr. Hansen-Nord vil vide det, sammen med andre lande gjort en meget stor indsats for, at Kommissionens forslag om en kombineret CO₂- og energiafgift kunne vedtages i EF. Men fordi den konservative regering i England modsatte sig det, og fordi der er krav om enstemmighed omkring dette,